

ЈАНА АЛЕКСИЋ, рођена 1984. у Крагујевцу. Основне и мастер студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на студијском програму Српска књижевност и језик са општом књижевношћу. Докторску дисертацију „Милан Кашанин као тумач нове српске књижевности” одбранила је 2016. године на истом факултету. Запослена је на Институту за књижевност и уметност у Београду као виши научни сарадник. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Тойао камен*, 2014; *Уијање*, 2017; *Аријел Аноним*, 2018; *На средини / ѿговима*, 2020; *Показне вежбе*, 2025. Студије: *Ојседнућа ѝрича – ѿеѿика романа Горана Пеѿровића*, 2013; *Жудња за леѿоѿом и савршенсѿвом – ѿеурѿјска димензија књижевноуметничкоѿ сѿваралациѿва*, 2014; *Кулѿурна идеолоѿија Милана Каѿанина*, 2019; *Књижевна мисао Милана Каѿанина*, 2020; *Меѿаѿоеѿичносѿи – ѿрилози ѿроучавању ѿесничке самосвесѿи*, 2021. Приредила више књига.

БРАНКО АНЂИЋ, рођен 1952. у Београду. Писац, преводилац, новинар, аутор је десетак књига прозе и преводилац неколико десетина књига најугледнијих латинскоамеричких аутора, попут Хорхеа Луиса Борхеса, Марија Варгаса Љосе, Карлоса Фуентеса, Хосеа Доноса, Гиљерма Кабрере Инфантеа, Фернанда Ваљеха, Гиљерма Мартинеса, Саманте Швеблин, Рикарда Пиље, Росарио Кастељанос, Гвадалупе Нетел и других. Приредио је неколико приповедачких антологија хиспаноамеричке књижевности, укључујући и прву југословенску *Анѿолоѿију савремене хиспаноамеричке ѿриѿовейке* 1980. године. Од 1990. до 2019. живео је у Буенос Ајресу, где је радио као дописник југословенских, америчких, уругвајских и чилеанских медија, а потом као саветник за комуникацију, културу и културну дипломатију у Делегацији Европске Уније у Аргентини. Добитник је више значајних књижевних награда.

ГОРАН ВАСИН, рођен 1981. у Новом Саду. Историчар, запослен као редовни професор на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на Одсеку за историју. Области интересовања су му историја Хабзбуршке монархије, Срби у Хабзбуршкој монархији, историја Српске православне цркве, историја Србије и Црне Горе од 18. до 20. века, историја

Балкана у новом веку. Аутор је самосталних монографија: *Папирјарх Георгије Бранковић и његово доба*, 2014; *Сабори Раскола – српски црквено-народни сабори у Хабзбуршкој монархији 1861–1914*, 2015; *Папирјарх Лукијан Бојдановић – крај једне епохе*, 2020; *Светозар Милетић – политика и идеје*, 2025. У коауторству је написао монографије: *Историја Срба у Црној Гори 1496–1918*, 2013; *Историја Срба у Хабзбуршкој монархији 1526–1918*, књ. 1–2, 2016; *Пречански Срби у Великом рату*, 2018; *Историја Будимске епархије*, 2018; *Срем у Првом светском рату – лојалности и преки суд*, 2018; *Ђорђе Сираћимировић*, 2022. Један је од аутора вишетомене монографије *Историја Карловачке митрополије*, 2022. и аутор више од 130 научних радова објављених у водећим часописима у Србији и иностранству.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише студије, есеје и књижевну критику. Редовни је члан САНУ и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Критичареви парадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пашешике ума“ (о њесништву Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска призма – тумачење ѡрозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни ѡгледи Данила Кица: ка ѡеици Кицове ѡрозе*, 1995; *Кроз ѡрозу Данила Кица: ка ѡеици Кицове ѡрозе II*, 1997; *О ѡезији и ѡеици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мост и жртва*, 2011; *Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно интeршeкциуално исѡраживање*, 2011; *Милутић Бојић ѡјесник модерне и вјесник авангарде – о ѡезији и ѡеици Милутићина Бојића*, 2020; *Сажeтѡ ѡеицика сажимања: ка ѡеици Данила Кица III – ѡендeнције и доминантѡе у ѡрози Данила Кица*, 2023; *Ходочашћа уз Усѡравну земљу*, 2024; *Гојко Ђоѡо – црни Арѡнаут српског ѡјесништѡва: о ѡезији и ѡеици Гојка Ђоѡа*, 2025. Интервју: *Досѡићи немоуће – разѡвори са Јованом Делићем* (разговор водио Милош Јевтић), 2025. Приредио више књига српских писаца.

НАТАША ДРАКУЛИЋ КОЗИЋ, рођена 1991. у Новом Саду. Основне, мастер и докторске студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Запослена је у звању научног сарадника у Институту за књижевност и уметност у Београду. Пише научне радове, есеје и књижевну критику, објављује у периодици.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Основне и мастер студије завршио на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је уписао и докторске студије. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и превођењем поезије и прозе с енглеског и на енглески. Књиге песама: *Икар и Месија*, 2019; *Spina mundi*, 2024; *Мноѡочисти сeрафим*, 2025.

МЛАДЕН ЈАКОВЉЕВИЋ, рођен 1975. у Новом Саду. Докторирао је 2012. на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду (тема: „Паралелни светови: однос постмодерне прозе према фантастичној и научнофантастичној књижевности”). Редовни је професор на Катедри за енглески језик и књижевност Филозофског факултета у Косовској Митровици. Студије: *Мий и технологија Роџера Зелазија*, 2011; *Алтернативне стварности Филипа К. Дика*, 2015; *Сер Гавејн и Зелени виџез: превод, тумачења и значења*, 2019; *Књижевни ум и подручја фантасије*, 2023 (у коауторству са Владиславом Гордић Петковић). Романи: *Враћа сумрака*, 2014; *Избледеле душе*, 2019; *Кад се враћим*, 2021. Преводи: *Сер Гавејн и Зелени виџез*, „Сер Орфео”, дела Филипа К. Дика (*Валис, Продор божанској, Повраћање Тимотија Арчера, Човек у Високом дворцу, Тамно скенирање, Сањају ли андроиди електричне овце?*), Урсуле К. Ле Гвин (*Роканонов свети, Приче из Земљоморја, Лицени свети*) и Роџера Зелазија (*Времејрон*).

МАРИЈАНА ЈЕЛИСАВЧИЋ КАРАНОВИЋ, рођена 1992. у Ужицу. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је 2016. године одбранила мастер рад на тему „Елементи хорор фантастике у роману српског предромантизма”, за који је одликована Бранковом наградом Матице српске. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности у Новом Саду. Књига приповедака: *Прихвати идиру?*, 2022. Књига есеја: *Како се калио хорор – есеји о хорор прози*, 2025.

БОЈАН ЈОВАНОВИЋ, рођен 1950. у Нишу. Етнолог и антрополог, пише поезију, есеје, критику и антрополошке студије, бави се и алтернативним филмом. Књиге песама: *Бацање каменчића*, 1973; *Коси између обала*, 1981; *Душоловац*, 1989; *Пројовед мрава*, 1993; *Пешчана мајка*, 1996; *Одломци божанској*, 1997; *Кућа иза облака*, 1999; *Називи долазеће*, 2005; *Сенке у шами*, 2006; *Говор прозорљивој*, 2009; *Сасијојци времена*, 2012; *Поновна рођења* (избор и нове), 2015; *Сјасоносне невоље*, 2017; *Долазеће доба*, 2020; *Расиварање душе*, избор и нове, 2023; *Зимомис лећа*, 2024; *Имена шаме*, 2025. Студије: *Српска књижа мртвих*, 1992; *Мајија српских обреда*, 1993; *Тајна лайоша*, 1999; *Дух јапанској наслеђа у српској традиционалној култури*, 2000; *Клојка за душу*, 2002; *Карактер као судбина*, 2002; *Говор ђећинских сенки*, 2004; *Блискости далекој*, 2005; *Судбина и мајија – антрополошки ољеди*, 2007; *Пркос и инај – етнопсихолошке студије*, 2008; *Речник јавацука*, 2009; *Играње с нишавилом*, 2011; *Изречено и поречено или О предсказањима креманских видовњака*, 2011; *Љубав и орашање*, 2011; *Убијање старих – као традиционални и научни мий*, 2013; *Мехури зајенушаних година – изабрани интервјуи*, 2013; *Околни џиш*, 2013; *Памћење и самозаборава*, 2014; *Светови антрополошке*

имаинације, 2014; *Антропологија зла*, 2016; *Тајни интерес – јесничко и антрополошко искуство*, 2017; *Онирички код – увод у антропологију снова*, 2017; *Памћење и самозабрав*, 2018; *Крај амбиса*, 2018; *Скривени човек*, 2019; *Путовање заборављеним бродом*, 2019; *Нећована дивљина – филм и алтернативни филм*, 2020; *Ајресија и култура*, 2020; *Ново варварство*, 2021; *Мийска аура смрти*, 2022; *Манцонијево завештање*, 2022; *Трајностај пролазној*, интервјуи, 2023; *Српско културно блао*, 2023; *Антропологија – човек и зло*, 2023; *Моћ бола*, 2024; *Књижевности у антрополошком светлу*, 2024; *Светло светиу – ирлој антропологији хришћанства*, 2025; *Пути и страницице Срба*, 2025. Приредио више књига.

ТОМИСЛАВ ЈОВАНОВИЋ, рођен 1949. у Београду. Филолошки факултет, Групу за српскохрватски језик и југословенску књижевност, завршио 1973. године. Магистрирао је 1977. радом „Текстолошка и стилска анализа књижевних дела о светом кнезу Стефану Штиљановићу”, а докторску дисертацију „Књижевно дело патријарха Пајсија” одбранио 1991. године. Од 2005. је редовни професор на Филолошком факултету у Београду. Гостовао као предавач на многим универзитетима. Бави се старом српском књижевношћу. Приредио, превео и написао предговоре и поговоре за више хрестоматија, житија, типика, апокрифа и средњовековних записа, и објавио мноштво научних радова у стручној периодици.

ИБРАХИМ КАЛИН, рођен 1971. у Истанбулу, Турска. Дипломирао је на Универзитету у Истанбулу, на Одсеку за историју (1992). Магистрирао је на Међународном исламском универзитету у Малезији, а докторирао у области хуманистичких наука и компаративне филозофије на Универзитету Џорџ Вашингтон, тезом о Мола Садрином поимању постојања и филозофији знања (2002). Држао је предавања о исламској мисли и односима између ислама и запада на Колеџу Светог крста, Универзитету Џорџтаун и Билкент универзитету. Водио је академско истраживање у Центру за исламске студије турске Дијанет фондације. Од 2005. до 2009. године био је председник Фондације СЕТА. За главног саветника премијера именован је 2009. године, за заменика подсекретара премијера 2012. године, а од 2014. именован је за заменика генералног секретара Председништва и портпарола Председништва у својству амбасадора. Године 2023. постављен је на место шефа Националне обавештајне службе (МИТ). Аутор је бројних књига и чланака о исламској филозофији, исламско-западним односима и турској спољној политици. Међу његовим делима су: *İslâm ve Batı*, 2007; *Knowledge in Later Islamic Philosophy: Mulla Sadra on Existence, Intellect and Intuition*, 2010; *Akıl ve Erdem: Türkiye'nin Toplumsal Muhayyilesi*, 2013; *Mulla Sadra*, 2013; *Ben, Öteki ve Ötesi: İslâm-Batı İlişkileri Tarihine Giriş*, 2016. Објавио је и више књига у коауторству. У многим националним и међународним часописима.

сима и за многе ТВ и новинске агенције објавио је велики број чланака, коментара и интервјуа. Бави се и фотографијом и турском народном музиком. (А. С.)

ВЛАДАН МАТИЋ, рођен 1959. у Београду. Прозни аутор, есејиста и преводилац. Превео с чешког *Историју Мале Анђанџе* Здењека Сладека, *Новим џушевим* Јана Пеликана, романе *Дрући ѓрад* Михала Ајваза, *Рујни зраци северној сунца* Маркете Хејкалове и *Обећање* Јиржија Кратохвила. Тренутно живи и ради у Казахстану. Књиге које се непосредно или посредно баве историјом или географијом Сибира и Средње Азије (и њихове карикатуре Тартарије): *Шести клима – белешке о џушовању џо Монџолији*, 2003; *Склајање џејзажа*, 2011; *Дешекџив Тезеј и Балада о џуџнику*, 2014; *Зайиси из Новој Сараја*, 2019; *Изџубљени ѓрад*, 2020; *Зџрада на крају ѓрада*, 2021; *Заврџавање 20. века*, 2022; *Маџа џрелџа*, 2025.

НИКОЛА МИЉКОВИЋ, рођен 1992. у Пожаревцу. Доцент на Катедри за славистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Предаје руску књижевност XX века и предмете повезане са руском књижевношћу и књижевним теоријама на основним и мастер академским студијама. Објавио је монографије *Три разџовора о Поџлавском: Поџџика Бориса Поџлавскоџо через џризму инџерџекџиуалноџџи*, 2022. и *Мрџице са Ариџџоџелове џрџезе*, 2025, као и низ радова из домена руске књижевности, те узајамних веза између руске и других књижевности.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Одбранила је 2024. мастер рад „Аспекти усмене књижевности у поезији српског барока” на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Објављена збирка песама: *Са друје сџране џера*, 2020.

ИВАНА НЕШОВАНОВИЋ, рођена 1999. у Чачку. Пише студије, огледе, књижевну критику, поезију и поетске записе. Одбранила је 2023. године мастер рад „Флорална симболика у раним збиркама песама Васка Попе” на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је тренутно на докторским студијама. Своја истраживања усмерила је на српску поезију XX века, као и флоралну мотивику у модерној српској књижевности.

ИВАН ПАВИЋ, рођен 1960. у Београду. Дипломирао је 1984. на Факултету ликовних уметности у Београду, на одсеку сликарства, магистарске студије сликарства завршио 1986. на истом факултету, а специјализацију стекао 1989. на Ecole National Supérieure des Beaux Arts у Паризу. Излагао на 49 самосталних и на преко 200 групних изложби у

земљи и иностранству. Заступљен је у збиркама Музеја града Београда, Српске академије наука и уметности, народних музеја у Београду, Зајечару, Врању, Ваљево, Требињу, Пријеполу и у многим приватним збиркама у земљи и иностранству. Радио је у Народном музеју Србије, где је био шеф Центра за конзервацију и рестаурацију. Више његових радова искоришћено је у илустровању корица и унутрашњих страна књига. Као интегрални део романа Милорада Павића *Последња љубав у Цариграду*, насликао је предлошке карата за шпил *Византијски ѿарој*. Поред сликарства и конзервације бави се писањем хаиква, хабуна и кратких прича. Објављивао је у часописима *Сакура*, *Ко*, *Хаику новине*, *Свиѿак* и *Омаја*. Заступљен је у збирци *Knots*, антологији хаику песништва југоисточне Европе. Објавио је збирку приповедака *Вампировић и друће ѿриче*, 2017.

МИЛОРАД ПАВИЋ (Београд, 1929–2009). Српски књижевник, писао је поезију, прозу, есеје, драме, бавио се књижевном историјом, преводио с руског, био академик. Главна дела – књиге песама: *Палимјесетии*, 1967; *Лешјећи храм* (избор), 1995; књиге прича и песама: *Месечев камен*, 1971; *Душе се кујају ѿоследњи ѿуи*, 1982; књиге прича: *Гвоздена завеса*, 1973; *Коњи свейѿоа Марка*, 1976; *Руски хриј*, 1979; *Нове беѿградске ѿриче*, 1981; *Изврнуѿа рукавица*, 1989; *Све Зайис на коњском ѿебеѿу*, 1994; *Оѿровна оледала*, 1996; *Шешир од рибље коже*, 1996; *Сѿаклени ѿуж*, 1998; *Звездани ѿлациј*, 2000; *Сѿрацине ѿубавне ѿриче*, 2001; *Царски рез и друће ѿриче*, 2002; *Девей кица и друће ѿриче*, 2002; *Прича о ѿрави и друће ѿриче*, 2002; *Враѿа сна и друће ѿриче*, 2002; *Еројске ѿриче*, 2005; *Прича која је убила Емилију Кнор*, 2005; романи: *Хазарски речник – роман-лексикон у 100.000 речи*, 1984; *Предео сликан чајем – роман за ѿубиѿеље укрѿиѿених речи*, 1988; *Унуѿрациња сѿрана веѿра или роман о Хери и Леандру*, 1991; *Последња ѿубав у Цариграду – ѿриручник за ѿаѿање*, 1994; *Куѿија за ѿисање*, 1999; *Седам смрѿних ѿрехова*, 2002; *Уникаѿ*, роман-делѿа – књѿа са сѿо крајева, 2004; *Друѿо ѿело*, 2006; *Вещѿачки младеж – ѿри краѿка нелинеарна романа о ѿубави*, 2009; студије: *Војислав Илић (1860–1894)*, 1961; „*Забавник*” *Вука Караѿића*, 1969; *Исѿорија срѿске књижевносѿи барокноѿ доба (XVII и XVIII век)*, 1970; *Војислав Илић и евројско ѿесниѿѿво*, 1971; *Гаврил Сѿефановић Венѿловић*, 1972; *Језичко ѿамѿење и ѿеснички облик*, 1976; *Исѿорија срѿске књижевносѿи класицизма и ѿредроманиѿизма – класицизам*, 1979; *Раѿање нове срѿске књижевносѿи – исѿорија срѿске књижевносѿи барока, класицизма и ѿредроманиѿизма*, 1983; *Исѿорија, сѿалез и сѿил – језичко ѿамѿење и ѿеснички облик II*, 1985; *Барок – исѿорија срѿске књижевносѿи 2*, 1991; *Класицизам – исѿорија срѿске књижевносѿи 3*, 1991; *Предроманиѿизам – исѿорија срѿске књижевносѿи 4*, 1991; *Роман као држава и друѿи оледи*, 2005. Дrame: *Заувек и дан више – ѿозориѿни јеловник*, 1993; *Две инѿеракѿивне драме*

(*Кревети за шроје, Стаклени љуж*), 2002; *Свадба у кујайишу – весела ира у седам слика*, 2005. Објављена су му и *Изабрана дела 1–4*, 1985. и *Сабрана дела 1–10*, 1996.

САША РАДОЈЧИЋ, рођен 1963. у Сомбору. Дипломирао и докторирао филозофију на Филозофском факултету у Београду, а магистрирао из области науке о књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, прозу, књижевну критику, студије, есеје и преводи с немачког. Књиге песама: *Узалуд снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и друге ђесме*, 1994; *Елеџје, нокџурна, еџиде*, 2001; *Четџири џодџиња доба*, 2004; *Панонске еџиде*, изабране и нове песме, 2012; *Cyber zen*, 2013; *Дуџе и краџке ђесме*, 2015; *Слике и реченице*, 2017; *То мора да сам џакође ја*, 2020; *Тобоџан*, 2023; *Глад за ђесмом*, изабране песме, 2023; *Јежеви*, 2024. Роман: *Дечак са Фанара*, 2022. Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анђели*, 2003; *Поезџија, време будуџе*, 2003; *Ниџиџа и џрах – анџроџолоџки ђесимизам Сџериџиноџ Даворџа*, 2006; *Сџаџање хорџзонаџа – ђесниџџво и ниџерџреџаџија ђесниџџва у филозофскоџ херменеџџиџи*, 2010; *Разумевање и збивање – основни чиниоџи херменеџџичкоџ искуџтва*, 2011; *Увод у филозофију умеџносџи*, 2014; *Реч џосле*, 2015; *Једна ђесма – херменеџџички изџреди*, 2016; *Слике и реченице*, 2017; *За свеџлом из очеве колибе – криџичарски џоџмовник*, 2018; *Оџледало на џијаџи Баџлони – оџлеџи о срџском неоверџзму*, 2019; *Умеџносџи и сџварносџи*, 2021.

СЕЛИМИР РАДУЛОВИЋ, рођен 1953. на Цетињу, Црна Гора. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Од 2014. је управник Библиотеке Матице српске, а од марта 2023. главни и одговорни уредник *Летџоџиса Маџиџице срџске*. Књиге критика и есеја: *Повој и чланџи*, 1987; *Свеџло из очеве колибе – о духовносџи и кулџури*, 2015; *Оно мало соли*, 2020; *Гле, јаџње божје! О ђесничком делу Новице Таџиџа*, 2020. Књиге песама: *Последџи дани*, 1986; *Сан о џразнини*, 1993; *У сџенку улазим, оче*, 1995; *По лицу ноџи* (избор), 1996; *Са виса сунчаноџ, сџраџиноџ* (избор и нове), 1999; *Књџа очева* (избор), 2004; *О џајни рџзничара свих суза*, 2005; *Где Боџу се надах* (избор), 2006; *Као мирни и свеџли весник* (избор и нове), 2008; *Извешџај из земље живих* (избор), 2009; *Снови свеџоџ џуџника*, 2009; *Песма с осџрва сирочаџи* (избор и нове), 2010; *Свеџло из очеве колибе* (избор), 2011; *Под киџом суза с Паџмоса*, 2012; *О џасџиру и камену са седам очију*, 2015; *Сенка осмоџ еона*, 2016; *Дах мале молиџве* (избор и нове), 2017; *Дванаесџи*, 2018; *Исџовесџи џумача царевоџ сна* (избор и нове), 2019; *О дукаџу с ликом сџарца*, 2020; *Седам малих дрџџаја* (избор и нове), 2021; *У царсџиву веџрова арамеџских*, 2022; *Зайис на сџубу, јерусалимском*, 2023; *По води која је џрала ноџе, Исусове*, 2024; *О крсџу, малом, дрвеном*, 2024; *Ево, анђела!*, 2025; *С камењем, Хрисџовим, белим*,

сабране песме, 2025. Године 2013. објављена су му *Изабрана дела*, I–V. Приредио више књига и антологија.

АНАТОЛИЈ РЈАСОВ, рођен 1978. у Москви, Русија. Пише прозу, драме, књижевне и филозофске студије. Књиге: романи *Три љакла*, 2003, *Прелудија. Ното innatus*, 2007, *Пусџара*, 2012 (на српском објављен 2024), *Предосећање*, 2022; прозно-поетска књига *Сирова реч*, 2013; зборник драмских текстова *Затворених усџа*, 2019; медитативна аутобиографска проза *У љуџању*, 2020; студије *Бекеџ: љуџ иџчиџавања*, 2021, *Једва чујна бука. Увод у филозофију звука*, 2021, *Анџонен Арџо и смрџ љосџ-драмскоџ џеаџра*, 2023. (В. Ш.)

АВДИЈА САЛКОВИЋ, рођен 1974. у Новом Пазару. Након завршене средње школе, високо образовање наставља на Одсеку за електронику и рачунаре Универзитета Мармара у Истанбулу, Република Турска. По повратку са студија 1997. године интензивно се бави превођењем. До сада је с турског на српски и босански превео близу 50 дела, међу којима се истичу *Чанаккале* Мехмеда Нијазија, *Туђинац* Јакупа Кадрија и *Ја, онај друџи и друкчиџи свиџеџ* Ибрахима Калина. У међувремену је дипломирао на одсеку за Турски језик и књижевност Универзитета у Београду, на којем је такође завршио мастер и одбранио докторску тезу на тему „Језик у делима Пејамија Сафе”. Тренутно ради у градском музеју у Новом Пазару.

МИЛИЦА ЋУКОВИЋ, рођена 1987. у Панчеву. Бави се српском књижевном периодиком XIX века и историјом српске књижевности. Докторирала 2020. године темом „Тихомир Остојић и српска књижевна периодика” на Филолошком факултету у Београду. Пише стручне радове, студије, приказе, огледе и интервјуе. Објављена књига: *Теолоџки љосџсџрукџурализам љоезија и љоеџика Драџана Боџковића*, 2025.

НЕНАД ШАПОЊА, рођен 1964. у Новом Саду. Пише поезију, есеје, путописе и књижевну критику. Десетак година је био критичар *Полиџике*, а 2002. је основао издавачку кућу Агора. Од јануара 2021. је члан уредништва *Леџоџиса Маџице срџске*. Књиге песама: *Ђоконда*, 1990; *Одрази варке*, 1993; *Очевидносџ*, 1996; *Море*, 1998; *Чеџири љоеме*, 2000; *Слаџка смрџ*, 2012; *Посџоџи ли годир џвоје дуџе?*, 2014; *Изџледам, дакле нисам*, 2017; *Силазим у џиџину џеџа бачене коџке*, 2019; *Психолоџија џравџиџације*, 2023; *Сређна вода*, 2024; *Близнац времена*, 2025. Књиге есеја и критика: *Бедекер сумње*, 1997; *Ауџобиоџрафија чџиџања*, 1999; *Искусџво џисања*, 2001. Књига путописа: *А Брисел се да џреходаџи лако*, 2018. Поезија му је превођена на многе светске језике. Уредио преко 700 књига, приредио више антологијских избора, а његове књиге награђене су најзначајнијим српским књижевним наградама.

САМАНТА ШВЕБЛИН (SAMANTA SCHWEBLIN), рођена 1978. у Буенос Ајресу, Аргентина. Студирала је филмски сценарио, живи у Берлину, а њена дела преведена су досад на четрдесет језика. Слови данас за једног од најбољих латинскоамеричких прозаиста, посебно истакнута по приповеткама. Њене прве три књиге приповедака, *Исходишће нерега*, *Пишице у усџима* и *Седам љразних кућа*, добиле су многе националне и међународне награде, између осталих и Националну награду за књижевност и угледну шпанску награду за кратку прозу, Рибера дел Дуеро, док је роман *Сјасоносна раздалјина* био финалиста међународне Награде Букер и екранизован је 2021. године. Њен следећи роман, *Кенџукиџи*, такође је био номинован за награду Букер, 2018. (Б. А.)

ВАСИЛИСА ШЉИВАР, рођена 1991. у Книну, Хрватска. Доцент на Катедри за славистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Бави се руском књижевношћу и културом, преводи. Научне радове објављује у домаћим и страним часописима и зборницима. Добитница је Награде „Јован Максимовић” за најбољи превод руске књижевне прозе у 2022/2023. години (роман Владимира Казакова *Од љаве до звезда*, 2022). Објављене књиге: *Карџини њ абсурдноџо мира Владимира Казакова*, 2022; *Десакрализација молчания. О блокадних сџихах Геннадия Гора*, 2025.

ДРАГОМИР ШОШКИЋ, рођен 1949. у Улотини код Андријевице. Пише поезију. Књиге песама: *Казимирско џуџовање*, 1993; *Сџуг и целац*, 1996; *Предео џодношљиво раскошан*, 2003; *Пољед на сџи*, изабране и нове песме (1993–2012), 2012.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ